

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาตนเองของคนให้มีคุณภาพ โดยที่จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาก็คือมุ่งพัฒนาเยาวชนให้มีความเจริญงอกงามในทุกด้าน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์ขั้นพื้นฐาน สามารถพัฒนาความคิด วิเคราะห์ปัญหา มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อการพัฒนาตนเองและดำรงชีวิตในแนวทางที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเองและสังคม ดังนั้น การจัดการศึกษา จึงจำเป็นต้องเน้นความมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาทั้งในส่วนที่เป็นปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต ซึ่งสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานเพื่อเตรียมคนให้มีคุณลักษณะ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี ซึ่งนั่นคือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และทัดเทียมกันทั่วประเทศ (บุญทิพย์ สุริยวงศ์ . 2544 : 64)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไว้ในหมวดที่ 4 : แนวการจัดการศึกษา ที่มุ่งประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน โดยระบุไว้ในมาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยที่กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรา 24 ที่กำหนดไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ เรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน

มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา . 2544 : 24 – 33)

ในขณะที่การบริหารงานวิชาการ ได้ชื่อว่าเป็นงานหลักและเป็นหัวใจของการพัฒนาคุณภาพ ของผู้เรียนและโรงเรียน จากผลงานวิจัยของบุญชม ศรีสะอาด (2543 : 39) เรื่อง “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียนของเขตการศึกษา 11” ในวารสารสภาการวิจัยแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 พบว่า ด้านผู้บริหารมีปัญหาเรื่องการไม่ได้ รับการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ และไม่บริหารงานวิชาการอย่างจริงจัง ไม่มีอำนาจในการบริหารอย่างสมบูรณ์ และประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านครูผู้สอน มีปัญหาเรื่องครู มีหนี้สิน ขาดแคลนครูบางสาขาวิชา ครูสอนไม่ตรงกับวิชาที่เรียนมา ไม่สามารถพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น ไม่สามารถสอนให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร สอนไม่เต็มที่ และ ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านผู้เรียนมีปัญหาเรื่องไม่ตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง มีปัญหาครอบครัว ขาดความรัก ความอบอุ่นจากผู้ปกครอง อ่าน – เขียน และใช้ภาษาไทยได้ต่ำกว่าระดับชั้น และขาดระเบียบวินัยในตนเอง ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า มีเนื้อหาสาระมากเกินไป การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการสอน หลักสูตรที่นำไปใช้ ไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย หลักสูตรไม่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น การจัดการเรียน การสอน ไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ การดำเนินการวัดผล ไม่เป็นไปตามหลักวิชา และหลักสูตรขาดศักยภาพในการพัฒนาคน ด้านอุปกรณ์ ขาดสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาเรื่องแหล่งเรียนรู้ที่จำเป็นของ โรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ต่าง ๆ ที่ไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐาน ขาดแคลนวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อ การเรียนการสอน และมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ กระบวนการแสวงหาความจริงหรือการค้นหาคำตอบ อย่างมีระเบียบ แบบแผน และมี จุดมุ่งหมายที่แน่นอน การจัดทำรายงานประจำปีเสนอหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรายงานต่อสาธารณชน การพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนในการใช้เทคโนโลยี การจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (วิวัฒน์ สุวรรณอภิชน . 2546 : 1 - 2)

วิเศษ ชินวงศ์ (2544 : 32) ที่กล่าวถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนในระบบ โรงเรียนว่า ทุกระดับการศึกษา เรียนแต่วิชา รู้เฉพาะในหนังสือและถูกกำหนดด้วยตารางสอน และห้องเรียน การพัฒนาคนจึงไม่เอื้อให้คนมีคุณสมบัติ มองกว้างคิดไกล ใฝ่สูง มุ่งทำงาน และ เชี่ยวชาญชีวิต วิธีการเรียนการสอนไม่เน้นให้ผู้เรียน ได้คิดวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นและ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ได้ ทำให้ผู้เรียนขาดคุณสมบัติข้างสงสัย และ ใฝ่หาคำตอบ ครูผู้สอน

เน้นการสอนหนังสือมากกว่าการสอนคน นอกจากนี้ยังขาดการเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ครูยังมีอำนาจสูงสุดในชั้นเรียน สำคัญว่าตนเองรู้มากที่สุด ถูกที่สุด ผู้เรียนมีหน้าที่รับและทำตามที่ครูบอก สถานศึกษาจึงไม่เป็นโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่เป็นโรงเรียน กระบวนการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นทุกข์ อึดอัด และเบื่อหน่าย เพราะการเรียนการสอนเน้น เนื้อหาสาระ การสอบและคะแนนสอบเป็น สิ่งพิพากษาความสำเร็จ ทุกคนจึงเครียด ขาดความสุขในการศึกษา พร้อมกัน นี้โรงเรียนยังไม่สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ขาดความสัมพันธ์กับชีวิตชุมชน ห่างไกลจากธรรมชาติ ครอบครัวและชุมชน ไม่มีโอกาสร่วมคิดร่วมสร้างกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนยังเป็นพฤติกรรมจำเจ ซ้ำซาก ขาดการฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ และการอบรมบ่มนิสัย การเรียนเน้นการท่องเนื้อหา ทำตามคำสั่งครูขาดการคิดแบบวิทยาศาสตร์ และไม่ได้รับการปลูกฝังให้ภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและชาติ และ ตลอดระยะเวลา ในโรงเรียน ผู้เรียนขาดการอบรมขัดเกลาให้เป็นผู้พากเพียร เรียนรู้ ตั้งใจ ยึดมั่นในความสุจริต ทั้งกาย วาจา และใจ จึงทำให้คุณธรรม จริยธรรมและสุนทรียภาพไม่เกิดแก่ผู้เรียน

จรัส นองมาก (2542 :4) นักการศึกษาไทยได้กล่าวว่าการศึกษาเอกชนยังมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล โดยมีบทบาทและเป็นกำลังสำคัญในการจัดการศึกษาแก่ประชาชนให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น จึงนับได้ว่าการศึกษาเอกชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนา ประเทศชาติให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง นอกจากนี้สถาบันการศึกษาเอกชนได้รับการยอมรับจาก สังคมมากขึ้น เนื่องจากการปรับปรุงประสิทธิภาพ มาตรฐานการเรียนการสอนในทุกๆ ด้านการดำเนินการทางการศึกษาเอกชนได้รับการยอมรับจากประชาชนมากขึ้น ย่อมเป็นการช่วยเหลือรัฐบาลในระดับหนึ่ง จากการที่รัฐบาลไม่ต้องรับภาระในการลงทุนทางด้าน การศึกษาแต่เพียงฝ่ายเดียว เนื่องจากแนวโน้มประเทศไทยมีทรัพยากรอย่างจำกัด สังคมมีความ จำเป็นต้องพัฒนางานในส่วนอื่นๆ ไปพร้อม ๆ กัน จึงทำให้รัฐไม่สามารถจัดการศึกษาให้แก่ เยาวชนในวัยเรียนได้ทั่วถึงทุกคน สอดรับกับสวัสดิ์ อุดม โภชน (2541:9) ที่กล่าวว่า นโยบายรัฐ ต่อการศึกษาเอกชน ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ คือ ส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดการ การศึกษาช่วยรัฐ กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้ กำกับดูแล ส่งเสริมการจัดการศึกษา รวมทั้งกำกับ ดูแลการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพและมี มาตรฐาน วิชัย ดันศิริ (2538 :2) กล่าวว่าในแผนการศึกษาแห่งชาติได้ระบุไว้ชัดเจน ในเรื่องที่จะ ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และสามารถพึ่งตนเองได้

ขอบข่ายภารกิจในการบริหาร โรงเรียนเอกชน ตามแนวทางในการดำเนินงาน
 10 ประการเพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชน (มนต์ชิตา บุปผาคำ. 2544 : 35) พบว่าบัญญัติข้อ 10
 ให้เป็นโรงเรียนที่ผู้นำท้องถิ่นและผู้ปกครองทุกระดับทุกประเภท ยอมรับว่าเป็นโรงเรียนที่มี
 คุณภาพและมาตรฐาน นอกจากนั้นยังมีการบริหารงาน โดยยึดขอบข่ายแนวคิดการบริหารงาน
 ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมี 4 งาน คือ
 การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และงานบริหาร
 ทั่วไป ซึ่งการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ตามที่พระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งกระจายอำนาจใน
 การบริหารจัดการ ไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการ
 ได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน การบริหารวิชาการจึง
 เป็นภารกิจหลักที่โรงเรียน ต้องการสร้างนักเรียนให้มีความรู้ คุณธรรมและคุณลักษณะ
 ที่พึงประสงค์ตามที่สังคมต้องการ ส่วนการบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและ
 งานบริหารทั่วไปถือเป็นงานสนับสนุน ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกต่อการบริหารงาน
 วิชาการ และได้กำหนดขอบข่ายภารกิจงานวิชาการไว้ 8 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร
 สถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการวัดผล ประเมินผล และ การเทียบโอน
 ผลการเรียน ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้
 สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัย
 เพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ซึ่งยึดหลัก
 ให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
 ขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง
 โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน งานวิชาการถือได้ว่าเป็น
 งานหลักและสำคัญที่สุดของโรงเรียน งานอื่นถือเป็นงานรองหรืองานสนับสนุนที่จะจัด
 ดำเนินการเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้บริหารจึงต้องมีการ
 วางแผน เป้าหมาย ต้องใช้ปัจจัยต่าง ๆ เพื่อเอื้ออำนวยในการบริหารและวิธีปฏิบัติงานของครู
 ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

นอกจากนี้ยังมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการที่สำคัญ คือ หมวด 6 มาตรฐานและ
 การประกันคุณภาพการศึกษา หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมวด 6 มาตรา 47 ให้มี
 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ
 ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก

หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงาน ต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก มาตรา 65 ผู้เรียนมีสิทธิ ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วย ตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิต และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา . 2544 : 37)

เมื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 32) มี องค์ประกอบที่ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่โรงเรียนเอกชนจะอยู่รอดและมีเสถียรภาพก็คือ คุณภาพ หรือประสิทธิผลของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเอกชนไม่มีหลักประกันว่าจะมีความมั่นคง เหมือนโรงเรียนในสังกัดรัฐ ไม่มีเงินงบประมาณมาช่วยใช้จ่ายทางการศึกษา (แม้ว่าจะได้รับเงิน บางส่วนเป็นเงินอุดหนุนแต่ก็ไม่เพียงพอ) สภาพการบริหาร การศึกษาของ โรงเรียนเอกชนมี ลักษณะไปในทางธุรกิจการศึกษา คือ ต้องเน้นทางด้านวิชาการและเป็นไปตามหลัก เศรษฐศาสตร์ คือ ต้องได้กำไรเพื่อดำเนินการต่อไปได้ เพื่อนำผลกำไรที่ได้มาปรับปรุง กิจการของโรงเรียนให้เจริญรุดหน้า โดยไม่ได้มองในด้านนโยบายของการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งใน การบริหารงานนี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งต้องมีหน้าที่ในการดำเนินการวางแผน นโยบาย ให้บริการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอนให้เป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้โดยตรง ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาการดำเนินงานวิชาการใน โรงเรียนเอกชนเพื่อศึกษาสภาพ ปัจจุบันเพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจในการดำเนินงานของโรงเรียนต่อไป

การบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งเน้นการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรและการเรียนรู้ที่ เน้นการพัฒนาคน (Human development) ตามหลักการการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 22 – 30 การใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา มาตรา 65, 66, 67

และสอดคล้องในเรื่องมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 มีโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 8 โรงเรียน ผู้บริหาร จำนวน 8 คน มีจำนวนครูผู้สอน 241 คน มีจำนวนนักเรียน 9,524 คน จากผลการรายงานของกลุ่มงานนิเทศการศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา เขต 2 พบว่าโรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขาด การประเมินผลการทำงานวิชาการ ซึ่งเป็นงานสำคัญที่สุด เพราะคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2. 2548 : 3)

ผู้วิจัยในฐานะผู้รับใบอนุญาต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการ การศึกษาโรงเรียนเอกชน จึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนที่จัด การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะให้แก่ผู้บริหาร ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษาเอกชน นำไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงเพื่อวางแผนการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชน ให้มีคุณภาพ อันจะส่งผลให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะ ความสามารถในการเรียนรู้ อย่างเต็มตามศักยภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนและ ครูผู้สอน ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนที่จัด การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน ไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและ รายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน ซึ่งผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545 : 72)

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและ ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2549 จาก 8 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์. 2549 : 2) ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 8 คน ครูผู้สอน จำนวน 241 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 249 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน 156 คน จำแนกเป็น
 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
 จากการเปิดตาราง Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร จำนวน 8 คน ครูผู้สอน
 จำนวน 148 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 156 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น
- 3.1.1 ผู้บริหาร โรงเรียน
 - 3.1.2 ครูผู้สอน
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เขต 2 ตามทัศนะของผู้บริหาร
 โรงเรียนและครูผู้สอน ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดการผสมผสานทรัพยากรและกิจกรรม
 ทางการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและ
 เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้
 สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบ
 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้ โดย
 ผู้เรียนมีส่วนร่วมและขึ้นอยู่กับความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน

1.3 การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การจัดทำ
 เอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัด ประเมินผล และ การเทียบโอนผล
 การเรียนของสถานศึกษา

1.4 การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา หมายถึง การกำกับ
 ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาของ
 สถานศึกษา

1.5 การพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การจัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและผู้เรียนอย่างเพียงพอ

1.6 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดให้มีแหล่ง การเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอและสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การรวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.8 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การสนับสนุนช่วยเหลือให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างชุมชน โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น

2. โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาที่บุคคลจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า ชั้นปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกหลักสูตรรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป ที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

3. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ โรงเรียนเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน 2525 ไป ที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

4. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย อำเภอขามเฒ่า อำเภอหนองกุงศรี กิ่งอำเภอน้องชัย อำเภอห้วยเม็ก และอำเภอท่าคันโท

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการปรับปรุงและพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา อันจะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนต่อไป